

прѣвзематъ укрѣпленията Кованлъжъ и Иссаага, за да разцѣпятъ турската армия на двѣ части, слѣдъ което да атакуватъ западнитѣ укрѣпления. Възглаголетѣ на автора, колкото се касае до недостатъчността на Русскитѣ войски, назначени да атакуватъ южния фронтъ, едва можѣтъ да се допустнатъ. Истината е, че Русситѣ, като вкараха въ бой откъмъ тази страна 22 пълни баталиона съ 88 орѣдия и 30 ескадрона, разчитаха, че ще могатъ лесно да прѣвзематъ укрѣпленията, които тѣ знаяха че сж защищавани отъ твърдѣ малочисленни войски (9 баталиона) и отъ слаба артилерия (8 орѣдия).

Като описва заетитѣ отъ русската армия позиции прѣди боя, автора казва, че IX-и корпусъ (24 баталиона) съ дѣсното си крило опрѣсно на свищовския пѣтъ и лѣвото си на пѣтя за Пелишатъ се намиралъ по такъвъ начинъ срѣщу укрѣпленията Чурумъ и Ибрахимъ бей; той прибавя, че източния секторъ билъ атакуванъ само отъ IV-и корпусъ, установенъ върху радишевскитѣ височини. А пъкъ отъ Плѣвенъ и отъ главната квартира съгледаха нѣколко колони, които откъмъ южната страна на Гривица се присъединиха къмъ слизающитѣ отъ Радишево войски, готвящи се да атакуватъ укрѣплението на Омеръ бей. Тѣзи колони очевидно бѣ-